

پژوهشی حقوقی

فصلنامه علمی - ترویجی

۳۹ شماره

هزار و سیصد و نواده هشت - پاییز

- ۷ رویکرد محاکم بین‌المللی کیفری در برخورد با ازدواج اجباری به عنوان خشونت جنسی - دکتر احمد رضا توحیدی - آزاده داداشی
- ۴۱ مذکوره مجدد؛ انگاکاس نیاز به استمرار تعادل مالی - اقتصادی در قراردادهای سرمایه‌گذاری صنعت نفت و گاز - دکتر محمد نامدار زنگنه - دکتر سید حسین طباطبائی
- ۶۷ مسئولیت مدنی اشخاص حقیقی ناشی از انتقال بیماری‌های مسری با تأکید بر حقوق انگلیس - دکتر علیرضا رجب‌زاده - بهاره شفیعی
- ۸۷ بررسی تطبیقی مالکیت کشتی رهاسده و قواعد حاکم بر آن - سید عباس متولی - دکتر محمود قیوم‌زاده - دکتر سید مرتضی نعیمی
- ۱۱۷ موجبات و موارد توسل به پاسخ‌های غیرکیفری به جای باسخ‌های کیفری در قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ - دکتر رامین علیزاده - دکتر محمدعلی جاهد
- ۱۴۱ شیوه‌های پیشگیری و جبران خسارت در نقض حقوق مالکیت فکری - سکینه دهقان
- ۱۶۹ بررسی تطبیقی نحوه مشارکت خارجیان در شرکت‌های تجاری مناطق آزاد - الهام مقراضی اصل
- ۱۹۷ ماهیت جرم محال در حقوق ایران با نگاهی به حقوق انگلیس - دکتر ابوالحسن شاکری - دکتر محمود درویش‌ترابی
- ۲۱۷ مکانیسم‌های حل و فصل اختلافات در اتحادیه کشورهای جنوب شرق آسیا؛ مدلی برای اکو - محمدرضا نریمانی زمان‌آبادی
- ۲۴۳ کویی بان به عنوان دادستان در نظام حقوقی زرتشتی - عزیز نوکنده
- ۲۷۱ پیشگیری از بزه‌ددگی کارمندان دادگستری در ایران: مورد پژوهشی شهر بروجرد - دکتر جواد ریاحی - دکتر اسماعیل شریفی - آذین روحانی
- ۳۰۳ «اصطلاحات تجاری بین‌المللی» معادلی نادرست برای INCOTERMS - سید عزیز معصومی
- ۳۱۵ شناسایی و پیشگیری از فرصت‌های وقوع جرم سازمان یافته در بازار بین‌المللی عتیقه‌جات - نگارنده: دکتر سیمون مکنزی - ترجمه: بهاره قانون

مسئولیت مدنی اشخاص حقیقی ناشی از انتقال بیماری‌های مسری با تأکید بر حقوق انگلیس

دکتر علیرضا رجبزاده* - بهاره شفیعی**

چکیده:

امروزه گسترش بیماری‌های مسری خطرناک نظیر ابولاء، ایدز، انواع هپاتیت و ... جامعه بشری را با چالش‌های بزرگی مواجه ساخته و مسائلی را در باب مسئولیت مدنی ایجاد کرده است. مسئولیت مدنی یکی از مباحث مهم حقوق خصوصی است که به عنوان ضمانت اجرای حقوق فردی محسوب می‌شود. لذا با بررسی مسئولیت مدنی اشخاص حقیقی دخیل در انتقال بیماری مسری خطرناک و میزان مسئولیت هر یک از آنها، می‌توان از پایمال شدن حقوق قربانیان این بیماری‌های مسری خطرناک جلوگیری نمود؛ برای مثال اگر آرایشگری در اثر بی‌مبالغی موجب انتقال بیماری به فرد سالمی شود از موجبات مسئولیت وی است. همچنین اگر مادری در انجام واکسن‌های قبل از بارداری و انجام آزمایش‌های لازمه خودداری ورزد و موجب انتقال بیماری به کودک خود شود از موجبات مسئولیت اوست. از طرفی مسئولیت ناشی از انتقال بیماری مسری فقط مخصوص بیماران مطلع نسبت به بیماری خود نبوده و بیماران ناآگاه را نیز دربرمی‌گیرد و مسئولیت بیماران ناآگاه را می‌توان با مبانی اتلاف و تسبیب اثبات نمود.

کلیدواژه‌ها:

مسئولیت مدنی، شبه‌جرم، بیماری مسری، حقوق انگلیس، ایدز، اتلاف، تسبیب.

مقدمه

مسئولیت مدنی یکی از رشته‌های بسیار مهم و اصلی حقوق مدنی می‌باشد که در این رابطه دعاوی مسئولیت مدنی روزبه‌روز افزایش یافته است. ماده ۱ قانون مسئولیت مدنی مقرر می‌دارد: «هرکس بدون مجوز قانونی عمدًا یا درنتیجه بی‌احتیاطی به جان یا سلامتی یا مال یا آزادی یا حیثیت یا شهرت تجاری یا به هر حق دیگری که به‌موجب قانون برای افراد ایجاد گردیده، لطمه‌ای وارد نماید که موجب ضرر مادی یا معنوی دیگری شود مسئول جبران خسارت ناشی از عمل خود می‌باشد.» بر اساس این ماده دعاوی مسئولیت مدنی حصری نمی‌باشند بلکه با تحقق ارکان مسئولیت مدنی که عبارت هستند از وجود ضرر، فعل زیان‌بار، رابطه سببیت میان ضرر و فعل زیان‌بار صورت وجود پیدا می‌کنند. امروزه گسترش بیماری‌های مسری سلامت شخص و جامعه را به خطر می‌اندازد زیرا بیماری‌های مسری خطرناک قابلیت سرایت به اشخاص دیگر را دارند. باید گفت افراد و گروه‌های مختلفی با شرح وظایف و مسئولیت‌های گوناگون ممکن است ناقل یک بیماری مسری خطرناک باشند و به عبارتی اشخاص انتقال‌دهنده بیماری مسری خطرناک دارای طیف وسیعی می‌باشند. لذا به‌نظر نگارنده اشخاص انتقال‌دهنده بیماری‌های مسری خطرناک هم شامل اشخاص حقیقی (مانند آشپز، آرایشگر، مادر، شریک جنسی و ...) و هم اشخاص حقوقی می‌باشند که در رابطه با مسئولیت مدنی اشخاص حقوقی ناشی از انتقال بیماری مسری خطرناک با اشخاص حقیقی نیز در رابطه هستیم. برای مثال در حیطه مسئولیت مدنی بیمارستان با مسئولیت مدنی پزشک و پرستار ... در ارتباط هستیم. لذا در این مقاله صرفاً به مسئولیت مدنی اشخاص حقیقی مستقل از اشخاص حقوقی پرداخته می‌شود. باید گفت چرخه مسئولیت مدنی از جانب عامل زیان شروع می‌شود، بدین‌معنا که عامل زیان است که با اقدامش سبب می‌شود زیانی به دیگران وارد گردد و نظم طبیعی امور برهم بخورد. لذا درخصوص مسئولیت مدنی عوامل انسانی ناشی از انتقال بیماری مسری در حقوق کشور انگلستان باید گفت که انتقال‌دهنده هم می‌تواند شخص حقیقی باشد مانند پزشک، آرایشگر، آشپز و ... هم شخص حقوقی مانند بیمارستان، سازمان انتقال خون و ...، برای مثال در ۵ اکتبر سال ۲۰۰۳ شخصی به نام John Spratt به همراه دخترش در یک رستوران چینی در پنسیلوانیا به نام Chi-chi's یک بشقاب جوجه میل می‌کند. در هفته بعد پس از اینکه علائم بیماری جلوه‌گر شدند، Spratt احساس نمود که بیماری آنفلوانزا دارد و دیگر نمی‌توانست هیچ غذا و آبی را در بدنش حفظ نماید.

پزشک، او را بهدلیل کم شدن آب بدن به بیمارستان فرستاد ولیکن کبد وی به صورت غیرمنتظره‌ای از بین رفت و پس از پیوند کبد و تحمل جراحی‌های طولانی نیز Spratt هرگز بهبود نیافت. در نوامبر سال ۲۰۰۳ این رستوران چینی بهدلیل بروز و شیوع هپاتیت تعطیل گشت. ابتدا مأموران اعتقاد داشتند که علت شیوع هپاتیت بهدلیل تقصیر یکی از کارکنان در شستشوی دستانش قبل از تماس و لمس نمودن غذا بوده است.^۱ Spratt در ۱۴ نوامبر سال ۲۰۰۳ فوت نمود، وی یکی از سه قربانی فوت شده پس از ارتباط با آن رستوران بود.

وزارت بهداشت، کلینیک‌هایی را جهت غربال تمام کسانی که از غذای آن رستوران استفاده نموده بودند، ایجاد نمود و در مارس سال ۲۰۰۴ حدود ۶۶۰ نفر از آنها مورد آزمایش قرار گرفتند و به هپاتیت مبتلا بودند و به کسانی که آزمایش آنها ثبت نبود نیز واکسن تزریق گردید؛ دارویی که آنها را از سرایت بیماری محافظت می‌نمود. پس از بررسی‌های طولانی پزشکان متوجه شدند که این رستوران چینی از پیاز وارداتی استفاده می‌کرده است، پیازهای آلوده‌ای که رستوران چینی آنها را از مکزیک خریده بود و از آنها در غذا استفاده می‌کرده است. می‌توان گفت این رستوران چینی تنها رشته زنجیر حمل محموله‌های پیازهای آلوده بود. در ۲۲ نوامبر سال ۲۰۰۳ مطبوعات اعلام نمودند که این پیازها احتمالاً در قالبی سوراخ در یک مزرعه کشاورزی که آلوده بوده ایجاد شده و یا به‌وسیله یک گاری آلوده حمل شده است.^۲

همچنین مورد واقعی دیگری که می‌توان به آن اشاره نمود، شخصی به نام John است که وی در یک رستوران مشغول به کار است و اغلب پس از استفاده از سرویس بهداشتی در شستشوی دستانش دقت نمی‌کرده. John در رستوران با غذاهایی در تماس است که به‌طور کامل نیخته هستند.^۳ فردی به رستوران مراجعه می‌کند و سالادی را سفارش می‌دهد که اتفاقاً سالاد توسط John آماده می‌شود و متأسفانه این فرد نیز به هپاتیت مبتلا می‌گردد.^۴ آنچه که هپاتیت A را از سایرین مجزاً می‌کند این است که اغلب مردم نمی‌دانند و متوجه نمی‌شوند که مبتلا گردیده‌اند و در این مصدق نیز جلوه‌ای درخصوص ابتلای John، به عنوان کارگر رستوران، به بیماری هپاتیت دیده نمی‌شد و به این نکته نیز باید اشاره نمود که هپاتیت

1. Aileen Gallagher, *Hepatitis* (New York: Rosen, 2005), 6.

2. Ibid, 9.

۳. غذای پخته معمولاً ویروس را می‌کشد.

4. Ibid, 10.

A تاحدوی به آنفولاتزا شباهت دارد. در قانون بهداشت عمومی کترل بیماری‌ها^۵ برخی از بیماری‌های نام برده شده مسری می‌باشند و باید سریعاً اطلاع داده شوند. این بیماری‌ها از قبیل وبا، آبله، تیفوس و تب زرد می‌باشند. شورای پزشکی عمومی انگلستان اظهار می‌دارد که انشای این بیماری‌ها درجهٔ منافع عمومی ضروری است.^۶

۱- مفهوم لغوی (واژه‌شناسی) و اصطلاحی مسئولیت (اصطلاح‌شناسی)

جهت تشخیص هر موضوعی و پی بردن به هویت و حقیقت آن امر، به تعریف آن می‌پردازند. مسئولیت به فتح میم و ضم همزه و کسر لام^۷، واژه‌ای عربی است^۸ که از ریشه «سائل یسائل»^۹ مصدری جعلی از مسئول، ضمانت، تعهد و مؤاخذه می‌باشد.^{۱۰} که معادل چیزی خواهش شده^{۱۱}، مؤاخذه و بازخواست^{۱۲} و موظف بودن به انجام امری^{۱۳} می‌باشد. به عبارتی می‌توان گفت در معنای آنچه انسان عهده‌دار آن باشد و پذیرای عوقب و پیامدهای آن نیز خواهد بود، است.^{۱۴} در یک معنای مختصر مسئولیت را به پاسخگویی، تخلف از تعهد و تعهد به جبران تعریف نموده‌اند.^{۱۵} یکی از شیوه‌های مطلوب برای بیان و تبیین یک مفهوم یا اصطلاح، ارائه تعریف برای آن است، لکن در زیر برای تبیین اصطلاح مسئولیت به تعریف آن پرداخته می‌شود. در اصطلاح مسئولیت هنگامی به وجود می‌آید که کسی در مقابل دیگری تعهد قهری یا اختیاری داشته باشد، خواه این تعهد مالی باشد یا غیرمالی^{۱۶} و خواه از تقسیر او

۵. Public Health, Control of Disease Act 1984.

۶. محمدمهری مقدادی، «تأملی بر مسئولیت مدنی پزشک»، مجله علوم انسانی و اجتماعی شمال ۱ (۱۳۸۴)، ۱۱۹.

۷. صادق مددی، مسئولیت مدنی تولیدکنندگان و فروشنده‌گان کالا (تهران: انتشارات میزان، ۱۳۸۸)، ۳.

۸. علیرضا باریکلو، مسئولیت مدنی (تهران: انتشارات میزان، ۱۳۹۲)، ۲۲.

۹. علیرضا یزدانیان، قواعد عمومی مسئولیت مدنی (تهران: انتشارات میزان، ۱۳۸۶)، ۳۸.

۱۰. بختیار عباسلو، مسئولیت مدنی با نگرش تطبیقی (تهران: انتشارات میزان، ۱۳۹۰)، ۱۹.

۱۱. محمد معین، فرهنگ معین (تهران: انتشارات زرین، ۱۳۸۶)، ۱۴۶۶.

۱۲. سیاوش شجاع پوریان، مسئولیت قراردادی پزشک در برابر بیمار (تهران: انتشارات فردوسی، ۱۳۸۹)، ۲۷.

۱۳. یزدانیان، پیشین، ۳۸.

۱۴. حسن عمید، فرهنگ فارسی عمید (تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۷۴)، ۱۰۸۸.

۱۵. علی جعفرزاده، دوره حقوق مدنی الزامات بدون قرارداد و ضمان قهری (تهران: انتشارات جنگل، ۱۳۹۰).

۱۶. عبدالمجید امیری قائم مقامی، حقوق تعهدات (تهران: انتشارات میزان، ۱۳۸۵)، ۱۵۷.

۱۷. سارا جوانمرد، «مسئولیت مدنی ناشی از جراحی‌های زیبایی» (پایان‌نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه آزاد واحد تهران شمال، ۱۳۹۰)، ۱۱.

یا اعمال حق مشروع شخصی یا در برخی موقع از عمل دیگری ناشی شده باشد.^{۱۷} پس به عبارتی مسئولیت حالتی است که در آن انسان از عمل خود مؤاخذه می‌شود که آن عمل یک اختلال در قاعده است که با توجه به نوع قاعده مسئولیت نیز به انواع مختلفی تقسیم می‌شود.^{۱۸} مسئولیت مدنی عبارت است از وظیفه حقوقی که شخص در برابر دیگری به انجام یا ترک عملی دارد، اعم از اینکه منشأ آن عمل حقوقی یا مادی باشد و یا مستقلًا منشأ مسئولیت قانونی باشد.^{۱۹}

در انگلستان نیز واژه‌های "Liability, Responsibility" معادل کلمه فارسی مسئولیت می‌باشند.^{۲۰} عبارت مسئولیت مدنی معادل Civil Liability می‌باشد ولیکن در ادبیات حقوقی انگلستان و نظام حقوقی کامن‌لا بیشتر اصطلاح یا عبارت Civil Wrong رایج است.^{۲۱} واژه Wrong در لغت به معنای خطأ آمده است. باید گفت واژه Wrongs در ادبیات حقوقی انگلستان به دو گروه تقسیم می‌شود: اول) خطأ و تقصیر اخلاقی^{۲۲} که ضمان‌اجرای آن شرمندگی است؛ دوم) خطأ و تقصیر حقوقی^{۲۳}، به عبارت دیگر اقدامات و رفتاری را دربرمی‌گیرد که مغایر با موازین حقوقی در یک کشور باشند.^{۲۴}

شایان ذکر است که در حقوق انگلستان به طور معمول اصطلاح حقوق مسئولیت مدنی به کار نمی‌رود و از مسئولیت قراردادی در بحث قراردادها و از مسئولیت قهری در کتب مسئولیت به عنوان "Torts"^{۲۵} سخن می‌گویند.^{۲۶} به عبارت دیگر می‌توان گفت مسئولیت مدنی

۱۷. عباس خواجه‌پیری، حقوق مدنی^{۲۷}، موجبات مسئولیت مدنی و آثار آن (تهران: انتشارات بین‌المللی الهدی، ۱۳۸۰)، ۱.

۱۸. محمود عباسی، مجموعه مقالات حقوق پژوهشکی (تهران: انتشارات حقوقی، ۱۳۷۷)، ۲۲.

۱۹. اسدالله لطفی، سلسله مباحث فقهی، حقوقی مسئولیت مدنی (تهران: انتشارات جاودانه، ۱۳۹۳)، ۴.

۲۰. بهمن آقائی، فرهنگ حقوقی بهمن (تهران: انتشارات گنج دانش، ۱۳۸۷)، ۷۹۳-۹۶۵.

۲۱. پرویز نوین، حقوق مدنی^{۲۸}، مسئولیت مدنی تطبیقی (تهران: انتشارات گنج دانش، ۱۳۹۲)، ۳۰۷.

۲۲. مانند نفرت و حсадت.

23. Legal Wrong's.

۲۴. مانند حمله، توهین، تهدید، اذیت و آزار، بدنام کردن و غیره. همان، ۷.

۲۵. واژه Tort معادل شبه‌جرم و Tort Litigation معادل دعوای مسئولیت مدنی می‌باشد و همین‌طور Liability در معنای مسئولیت خارج از قرارداد، مسئولیت مدنی و ضمان قهری آمده است. سید محسن طلوع، اقبال محمدی، فرهنگ حقوقی سه‌زبانه (تهران: انتشارات معین، ۱۳۹۰)، ۲۹۱.

26. The modern practice, tort is constantly used as an English word to denote a wrong or wrongful act, for which an action will lie, as distinguished from a contract.

در این معنا نیز بیان گشته است که شبه‌جرم که واژه‌ای انگلیسی است، عملی غیرقانونی و اشتباه را که متمایز از قرارداد است، شامل می‌شود. «یعنی عمل غیرقانونی از قرارداد برخاسته نمی‌شود.»

از ریشه "Tort" به معنای دگرگونی گرفته شده است که البته این واژه در معنای خطای اشتباه نیز به کار می‌رود.^{۲۷} همین طور در کتب خارجی نیز عبارت "Law of Tort" به حقوق مسئولیت مدنی ترجمه شده است.^{۲۸}

پس درنتیجه همان‌طور که واژه "Liability" در معنای مسئولیت به کار می‌رود، واژه "Tort" نیز در معنای فعل یا ترک فعل مسئولیت‌آور می‌باشد و در ترکیب با Law یعنی Law of Tort در معنای مسئولیت مدنی کاربرد دارد. البته از منظر واژه‌شناسی واژه «شبه‌جرائم» نیز باید گفت که واژه‌ای مرکب است که از دو کلمه «شبه» و «جرائم» تشکیل گردیده و «شبه» در لغت در معنای مثل و مشابهت و «جرائم» به معنای گناه و بزه^{۲۹} است.

شبه‌جرائم، شاخه‌ای از حقوق تعهدات است که بر تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تحمل می‌گردد و شامل تعهداتی می‌باشد که از طریق آن شخصی نسبت به دیگری مديون می‌گردد و شامل اصول خارج از قرارداد است. در جایی که منافع شخص مورد تجاوز و تخلف واقع می‌گردد، وی قادر می‌شود به دعوای جبران خسارت پردازد. همچنین Peter Birks پیشنهاد داده است که شبه‌جرائم را باید نقض وظیفه قانونی تعریف کرد که بر منافع شخص اثر می‌گذارد و به وی این امکان را می‌دهد که اقدام به دعوای جبران خسارت نماید.^{۳۰}

۲- اشخاص حقیقی انتقال‌دهنده بیماری مسری خطرناک

در این قسمت به بررسی مصاديق و ذکر عوامل انسانی که انتقال‌دهنده بیماری واگیر هستند، پرداخته می‌شود. باید گفت باتوجه به تحولات اجتماعی و باتوجه به اینکه در جوامع کنونی مشاغل تخصصی شده‌اند و روزبه روز این تخصص‌ها در حال توسعه و گسترش می‌باشند و در کنار هر کدام از این تخصص‌ها ممکن است خسارت و آسیبی به مقتضای هر تخصص ایجاد شود.^{۳۱} به عبارت ساده ممکن است یک فرد متخصص در شغل و پیشه خود مرتکب اشتباه و

Henry Cambell Black and Bryan A. Garner, *Black's Law Dictionary* (U.S: Staff, 1979), 1660.

.۲۷ عباسلو، پیشین، .۱۹

.۲۸ رنه داوید، نظام‌های بزرگ حقوقی معاصر، ترجمه سید حسین صفائی و محمد آشوری و سید عزت‌الله عراقی (تهران: انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۷۸)، ۳۱۹.

.۲۹ معین، پیشین، ۵۰-۸۹۴

30 John Murphy and Chirstian Witting, *Street on Torts* (United Kingdom: Oxford University Press, 2012), 4.

.۳۱ تقصیر حرفه‌ای را می‌توان این‌گونه تعریف نمود: «تجاوز از رفتار حرفه‌ای متعارف فردی متخصص در آن رشته که علم، مهارت و هوشیاری وی در حد متوسط قرار دارد.» در قوانین ایران مستقیماً به تقصیر حرفه‌ای اشاره ←

خطایی شود که ایجاد کننده مسئولیت مدنی باشد و در صورت انجام هرگونه بی‌بالاتی، بیماری‌های متعددی منتقل گردد. پس باید گفت حقوق علمی است که موضوع آن بررسی حوادث اجتماعی و کشف قواعد حاکم بر رویدادهای اجتماعی می‌باشد^{۳۲}، باید به بررسی عوامل انتقال دهنده بیماری و تعیین مسئول و مسئولیت مدنی آنها پردازد؛ چراکه در برخی موارد در فرض گذر زمان حتی در دوره‌ای علائم بالینی بیماری ظاهر نمی‌شوند و تشخیص مسئولیت انتقال دهنده، کاری دشوار می‌باشد.

همچنین با بررسی مصاديق عوامل انتقال دهنده بیماری مسری باید به این نکته نیز توجه نمود که برخی از این بیماری‌ها همانند ایدز، هپاتیت و ... با توجه به شیوه‌های معمولی انتقال آنها با شرافت و حیثیت افراد ارتباط پیدا می‌کند ولیکن فردی که از طریقی غیرمعمول مانند مصاديقی که در مباحث آتی بیان می‌گردد به این بیماری‌ها مبتلا می‌شود بدليل نگاههای نامهربان جامعه به او و رویارو شدن با انواع تحقیرها و ناکامی‌های شخصیتی وی تبدیل به شخصی جامعه‌ستیز می‌گردد.^{۳۳} درنتیجه به فکر انتقام از محیط پیرامون می‌افتد و حتی همین موجب می‌شود در مواردی بیماری خویش را اعلام ننماید و اسباب ابلاطی دیگران را با عدم رعایت احتیاطهای لازم فراهم آورد. آنچه موردنظر است این می‌باشد که در انتقال یک ویروس خطرناک، ناقل آن می‌تواند یک شخص حقیقی^{۳۴} باشد چه بسا این اشخاص بیشتر از آنچه در این مقاله بررسی می‌شوند، هستند و طیف بسیار وسیعی دارند مانند آرایشگران، دندانپزشکان، پزشکان، پرستاران، غسال‌ها و در این مقاله به مسئولیت مدنی اشخاص حقیقی انتقال دهنده بیماری‌های مسری خطرناک پرداخته می‌شود. همچنین مسئولیتی که

نشده است، شاید بتوان آن را به گونه‌ای از ماده ۳۸۶ قانون تجارت درمورد متصدی حمل و نقل استنباط نمود که در این ماده از لفظ «متصدی مواذب» استفاده شده که اعمال متصدی حمل و نقل با یک فرد عادی سنجیده نمی‌شود و در صورت بروز خسارت رفتار او با یک فرد متخصص در همان حرفة سنجیده می‌شود و این ضابطه به طور کلی در همه مسئولیت‌هایی که ناشی از حرفة و شغل بر عهده فرد قرار می‌گیرد، اجرا خواهد شد. مینا غیاثی اصفهانی، «مسئولیت مدنی ناشی از انتقال خون و عضو آلوده» (پایان‌نامه کارشناسی ارشد، قزوین: مؤسسه آموزش عالی کار، ۱۳۹۱)، ۴۹-۵۰.

۳۲. سید احمد میرصانع، مسئولیت فقهی و حقوقی انتقال دهنده بیماری/ایز (همدان: انتشارات طرحان، ۱۳۹۳)، ۱۵.

۳۳. همان، ۳.

۳۴. باید گفت شخص یعنی کسی که موضوع حق قرار می‌گیرد و صاحب تکلیف باشد و می‌تواند حقیقی باشد یا حقوقی. شخص حقیقی افراد انسانی را گویند که موضوع حق و تکلیف قرار می‌گیرند. محمد مجعفر حعفری لنگرودی، ترمینولوژی حقوق (تهران: انتشارات گنج دانش، ۱۳۸۸)، ۳۷۹.

برای یک شخص در نظر گرفته می‌شود، می‌تواند ناشی از فعل خود باشد. به عبارت دیگر شخص ناقل، مسئولیت انتقال را بر عهده می‌گیرد و همچنین این مسئولیت می‌تواند ناشی از فعل دیگری باشد یعنی با توجه به شرایط موجود و اوضاع واحوالی که وجود دارد مسئولیت انتقال را شخص دیگری بر عهده می‌گیرد که تمامی این حالات در ذیل مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

۲- مسئولیت مدنی آرایشگران در حقوق ایران

باید گفت در فرضی که آرایشگر اصلی، شخصاً مرتكب بی‌احتیاطی می‌شود، در این صورت وی رأساً مسئول می‌باشد. اگر دستیار و شاگردانش مرتكب تقصیر شوند در این صورت باید قائل به تفکیک گشت. در جایی که دستیار و شاگردان تحت دستورات و آموزش آرایشگر اصلی می‌باشند و سبب اقوی از مباشر محسوب می‌شود و بحث مسئولیت ناشی از فعل غیر ایجاد می‌گردد.^{۳۵} برای کارفرما فرض تقصیر شده است بدین تعبیر که اگر از فعل کارگر خسارتخی اید، چنین فرض می‌شود که او در انتخاب کارگر شایسته و پیشگیری از اضرار به غیر احتیاط لازم را نکرده است و به همین علت در صورتی که «محرز شد تمام احتیاط‌هایی را که از اوضاع واحوال قضیه ایجاد می‌نموده، به عمل آورده» از مسئولیت مُبرّی می‌شود. به بیان دیگر، با اینکه مبانی نظریه ایجاد خطر و رعایت عدالت اجتماعی در ایجاد فرض مسئولیت برای کارفرما اثر قاطع داشته است، باید پذیرفت که ماده ۱۲ ق.م از نظر فنی تقصیر را اجرا کرده است. منتهای، تقصیر کارفرما را باید (قصیر انتخاب و مواظبت) نامید.^{۳۶} در انگلستان نیز درخصوص مسئولیت آرایشگر در رکن وظیفه مراقبت، وظیفه هشدار دادن نیز موجود می‌باشد. برای مثال آرایشگری در دعوای Ashford علیه Holmes وظیفه هشدار نسبت به تست آرژی را دارد ولیکن نسبت به این هشدار قصور می‌کند و به فرد جراحت وارد می‌شود. در

۳۵. ماده ۱۲ ق.م: «کارفرمایانی که مشمول قانون کار هستند، مسئول جبران خساراتی می‌باشند که از طرف کارکنان اداری و یا کارگران آنان در حین انجام کار یا به مناسبت آن وارد شده است مگر اینکه محرز شود تمام احتیاط‌هایی که اوضاع واحوال قضیه ایجاد می‌نموده، به عمل آورده و یا اینکه اگر احتیاط‌هایی مزبور را به عمل می‌آورد، باز هم جلوگیری از ورود زیان مقدور نمی‌بود. کارفرما می‌تواند به واردکننده خسارت در صورتی که مطابق قانون مسئول شناخته شود، مراجعه نماید.»

۳۶. ناصر کاتوزیان، *الزام‌های خارج از قرارداد مسئولیت مدنی* (تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۹۳)، ۹.

آرایشگاه می‌توان قائل به مسئولیت مدنی کارفرما نسبت به دستیاران خویش گردید، خواه دستیاران به صورت کامل یا پاره وقت یا کارآموز در آن آرایشگاه مشغول به کار باشند.^{۳۷}

۲-۲-مسئولیت مدنی شریک جنسی

برخی از حقوق‌دانان معتقدند که چنانچه حامل ویروس ایدز با علم به این بیماری اقدام به ازدواج نماید نوعی تدلیس و غش محسوب می‌شود.^{۳۸} پس با توجه به این امر و با وحدت ملاک از ماده ۷ قانون طرز جلوگیری از بیماری‌های آمیزشی و بیماری‌های واگیردار که به‌نوعی در آن اشاره به تکلیف ضمنی مبنی بر اطلاع نسبت به بیماری داده شده است و بیان گشته که اشخاصی را که به مناسبت پیشه خود ممکن است، باعث شیوع بیماری شوند، مکلف به مراجعته به مراکز درمانی و دریافت گواهی عدم سرایت بیماری نموده است، پس از طریق قیاس اولویت باید گفت در امر نکاح که حتی بحث نسل نیز مطرح است، این تکلیف بیشتر به چشم می‌آید. می‌توان اطلاع از بیماری مسری «عدم اطلاع به همسر» و اقدام به نکاح را تدلیس و حتی کلاهبرداری دانست و از باب تدلیس بتوان اقدام به فسخ نکاح نمود و در موارد عدم اطلاع نیز شخص را از باب اتلاف و تسبیب مسئول دانست.

در خصوص انتقال بیماری در رابطه جنسی در انگلیس، نمونه این موضوع رأی دادگاهی است که شریک جنسی یک دختر را به دلیل عدم افشای بیماری واگیردار خود قبل از مقارت، مسئول انتقال بیماری به دختر دانست.^{۳۹}

جهت بررسی مسئولیت بیماران مبتلا به بیماری‌های واگیر در حقوق کشور انگلستان دو فرض در نظر گرفته می‌شود. فرض اول، هنگامی است که بیمار از بیماری خود آگاه است و با این اطلاع سبب انتقال بیماری به دیگری می‌شود؛ فرض دوم، زمانی است که بیمار اطلاعی از بیماری خویش ندارد.

37. "What is Public Liability Insurance?," Premier PLI, Accessed May 5, 2015, www.premierpublicliabilityinsurance.co.uk.

۳۸. علیرضا یزدانیان و مریم تقی، «مسئولیت مدنی بیماران مبتلا به بیماری‌های واگیردار»، مجله آموزه‌های فقهه مدنی ۱۰ (۱۳۹۳)، ۳۴.

39. William R. Buckley and Cathy Okrent, *Torts and Personal Injury Law* (United Kingdom: Delmar, 2004), 34.

۲-۱-۲-۱- بیمار مطلع از ابتلا به بیماری واگیردار

در این فرض بیمار می‌داند که به یکی از بیماری‌های واگیردار مبتلا می‌باشد و گاه بدون سوءنیت^{۴۰} و صرفاً به دلیل اهمال و بی‌احتیاطی سبب انتقال بیماری خویش به دیگران می‌شود. درباره مسئولیت مدنی بیمار مبتلا به بیماری واگیردار نظریه تکلیف به افساء و قواعد تحذیر و ارشاد و همچنین نظریه تعهد به مراقبت متعارف بیان گشته است که در ذیل به شرح و بررسی آن پرداخته می‌شود.

۲-۱-۲-۲- نظریه تکلیف به افساء و قواعد تحذیر و ارشاد

مطابق ماده ۷ قانون بهداشت همگانی انگلیس مصوب ۱۹۸۴، هرکس که بداند به یکی از بیماری‌های واگیردار مبتلاست، باید خطر حضور خود در مکان‌های عمومی نظیر خیابان، مغازه و ... را به دیگران اطلاع بدهد و همچنین بیان شده است که بیماران مبتلا به بیماری‌های آمیزشی موظف به افسای بیماری نسبت به شریک جنسی خود هستند.^{۴۱}

۲-۱-۲-۳- نظریه تعهد به مراقبت متعارف

این نظریه بیان می‌دارد که هر شخصی باید به صورت متعارف رفتار نماید و در صورتی که عدم رعایت مراقبت متعارف او منجر به صدمه به دیگران گردد، مسئول است. وظیفه مراقبت متعارف تکلیف تمام مردم نیست بلکه این وظیفه در کنار عنصر صدمه قابل پیش‌بینی قرار دارد؛ یعنی زمانی می‌توان شخص را به ترک این وظیفه محکوم نمود که مسئله صدمه قابل پیش‌بینی برای دیگران در میان باشد. به همین دلیل برخی وظیفه مراقبت را شامل هشدار به دیگران یا حذف هرگونه خطر قابل پیش‌بینی می‌دانند که شخص از آن مطلع است یا اینکه باید مطلع باشد؛ بنابراین فردی که بیماری خطرناکی دارد به گونه‌ای که دیگران در معرض آسیب او هستند، متحمل وظیفه مراقبت متعارف برای حفظ دیگران و قربانی‌های قابل پیش‌بینی از آن خطر است.^{۴۲}

۴۰. ذکر عدم سوءنیت بیمار به این دلیل است که وجود عنصر سوءنیت این مبحث را به مباحث کیفری و جرایم سوق می‌دهد.

۴۱. حتی در برخی موارد به شخص قربانی اجازه طرح دعوای تدليس و کلاهبرداری می‌دهند. یزدانیان، پیشین، .۳۴

.۴۲. همان، .۳۷

۲-۲-۲- بیمار بی اطلاع از بیماری واگیردار

بیماری که از بیماری خود بی اطلاع است را نمی‌توان مکلف به تکالیفی چون افشای بیماری و یا رعایت احتیاطات لازم نمود.

۲-۲-۳- وجوب آزمایش پیش از ازدواج

ذکر این نکته نیز لازم است که از مسائلی که همواره در ازدواج مبتلایان به ایدز مطرح بوده بحث آزمایش تشخیص ایدز قبل از ازدواج می‌باشد ولیکن این امر پذیرفته نشده چراکه ممکن است افراد آزمایشی بدنه‌ند و بیماری خودش را نشان ندهد ولی بعدها مشخص شود. به عبارت دیگر فرد مبتلا در دوره پنجره باشد و بیماری مشخص نشود.^{۴۳} حال چنانچه طرفین عقد آلوهه به ویروس باشند، ازدواج آنان مانع ندارد برای مثال باید دید لازم است با استفاده از کاندوم از بچه‌دار شدن جلوگیری کنند یا خیر. لیکن چنانچه زن، آلوهه به ویروس باشد به جهت آنکه ویروس به جنین منتقل می‌شود، لازم است از باردار شدن احتراز نماید.^{۴۴}

۲-۳- مسئولیت مدنی مادر مبتلا به بیماری مسری

ابتدا باید گفت مسئولیت مادر مطرح می‌شود چراکه مادر و جنین از طریق بند ناف به یکدیگر متصل می‌باشند. مادری که نسبت به بیماری مسری خویش مطلع است، دارای تکلیف به مراقبت نسبت به جنین خویش و متعاقباً تعهد ایمنی می‌باشد. تعهد ایمنی به عبارتی در معنای تعهد متعهد اصلی نسبت به حفاظت از متعلق موضوع تعهد است که در اینجا مادر موظف به حفاظت نسبت به جنین خویش است. با توجه به مواد ۶ قانون طرز جلوگیری از بیماری‌های آمیزشی و واگیردار و ماده ۵ آینین‌نامه اجرایی مایه‌کوبی عمومی و اجباری^{۴۵} ولی^{۴۶} و قیم را

۴۳. بی‌نا، «سلسله‌نشستهای مسائل فقهی - حقوقی ایدز؛ فقه ایدز»، مجله فقه (۶۵)، ۱۳۸۹(۱)، ۱۹۰-۱۹۱.

۴۴. محمد امجد، «احکام فقهی ایدز». مجله تحقیقات اسلامی (۱) ۱۳۷۶(۱)، ۱۰.

۴۵. ماده ۶ قانون طرز جلوگیری از بیماری‌های آمیزشی و واگیردار؛ «ولی یا سرپرست صغیر یا سفیه یا دیوانه مکلف است که در درمان بیماری‌های آمیزشی صغیر یا سفیه یا دیوانه که تحت سرپرستی آنها می‌باشند، اقدام کند. چنانچه ولی یا سرپرست در فراهم نمودن وسایل درمان مسامحه نماید و بیماری صغیر یا سفیه یا محجور به حال سرایت باقی بماند، ولی یا سرپرست به حبس از هشت روز تا یک ماه و یا به کیفر نقدی از پنچاه تا پانصد ریال محاکوم می‌شود.»

۴۶. ماده ۵ آینین‌نامه اجرایی قانون مایه‌کوبی عمومی و اجباری مصوب ۱۳۳۲: «اگر ولی یا قیم طفل در کوییدن آبله طفل غفلت نماید پس از کشف به او اختصار می‌شود که برای کوییدن آبله طفل اقدام نماید. در صورت تخلف مطابق

۱۶ قانون طرز جلوگیری از بیماری‌های واگیردار، تعقیب و مجازات خواهد شد.»

درخصوص هرگونه غفلت نسبت به معالجه اطفال مسئول دانسته^{۴۶} پس با وحدت ملاک از این مواد می‌توان گفت به طریق اولی اگر ولیّ یا قیم نیز سبب انتقال بیماری به اطفال شوند، مرتکب تقصیر شده و مسئول می‌باشند. ولیکن در فرضی که مادر نسبت به بیماری مسری خویش اطلاعی ندارد در این صورت باید به مبانی سنتی مسئولیت مدنی مراجعت نمود و وی را از باب اتلاف و تسبیب مسئول دانست. در حقوق انگلستان مادر در مقابل جنین خود مسئول نیست حتی اگر سبب تولد یک جنین معیوب و معلول گردد مگر اینکه تقصیر نموده باشد. در راستای همین نظر، دیوان عالی ایلی‌نویز در رأی اعلام نمود که جنین یا شخصی به نمایندگی از او نمی‌تواند علیه مادر برای تقصیر او که منجر به آسیب جنین گشته است، اقامه دعوی نماید، زیرا والدین مصونیت دارند.^{۴۷} برخی دیگر از حقوق دانان برای مادر نوعی وظیفه مراقبت تعریف نموده‌اند. مطابق نظر اخیر که به بیان ایجاد بهترین محیط و شرایط ممکن از سوی مادر می‌پردازد، وظیفه مراقبت و حفاظت از جنین بر مادر تحمیل شده است.^{۴۸}

۲-۱-۱- رابطه انتقال ویروس ایدز با سقط جنین مادر

باید گفت انتقال ویروس ایدز، از مادر به کودک از سه راه در دوران حاملگی، حین تولد، پس از تولد از طریق شیر مادر صورت می‌گیرد. درخصوص این موضوع که آیا سقط جنین زنان بارداری که مبتلا به بیماری ایدز هستند دارای مجوز است یا خیر، در این قسمت به بحث و بررسی پرداخته می‌شود. باید گفت سقط جنین از نظر پزشکی عبارت است از: «ختم بارداری قبل از موعده می‌شود. باید گفت سقط جنین توانایی ادامه حیات را در خارج از رحم داشته باشد.»^{۴۹} و باید گفت سقط جنین دارای انواع مختلفی می‌باشد^{۵۰} که صرفاً سقط جنین جنایی یا عمدی مورد توجه قانونگذار است.

باید گفت گاهی جنین به دلیل ابتلای مادر به ایدز چه در حین بارداری یا قبل از بارداری مبتلا به بیماری ایدز می‌شود و پس از تولد نیز به دلیل ابتلای به انواع بیماری‌های عفونی، فوت

۴۶. بیزانیان و شققی، پیشین، ۴۲.

۴۷. همان، ۴۰.

۴۸. همانجا.

۴۹. حسین صنایعی‌زاده و کامران آقاخانی و محمدعلی امام‌هادی، پزشکی قانونی (تهران: انتشارات دادگستر، ۱۳۸۷)، ۴۵.

۵۰. ۱. سقط جنین عادی یا مرضی؛ ۲. سقط جنین طبی یا درمانی؛ ۳. سقط جنین حرفة‌ای؛ ۴. سقط جنین جنایی یا عمدی.

می‌نماید. به صورت کلی باید گفت درخصوص سقط جنین که طی ماده‌واحده مصوب ۱۳۸۴/۰۳/۱۰ عنوان شده است که «سقط درمانی با تشخیص قطعی سه پزشک متخصص و تأیید پزشکی قانونی مبنی بر بیماری جنین که به علت عقب‌افتدگی یا ناقص‌الخلقه بودن موجب حرج مادر است و یا بیماری مادر که با تهدید جانی مادر توأم باشد، قبل از ولوج روح «چهار ماه» با رضایت زن مجاز می‌باشد و مجازات و مسئولیت متوجه پزشک می‌باشد نخواهد بود.» همان‌طور که مشاهده می‌شود در این ماده‌واحده سه شرط اساسی بیان شده است که عبارتند از ادامه بارداری برای جان مادر خطرناک باشد، سقط قبل از حلول روح صورت پذیرد و خود عمل سقط جنین برای مادر خطر بیشتری نداشته باشد.

همچنین باید گفت که یک سری از بیماری‌هایی که مشمول بند دوم ماده‌واحده می‌شوند، به عبارت دیگر موارد سقط در بیماری‌های مادر نام بده شده است که در زمرة آنها ابتلا به ویروس HIV که وارد مرحله ایدز شده باشد، نیز هست^{۵۱}، همچنین مورد بعدی هپاتیت غیرقابل کنترل می‌باشد. پس می‌توان این موارد را مجوزی جهت سقط دانست.

۴-۲- مسئولیت مدنی ناشی از انتقال عفونت از جسد

این موضوع جزء موضوعات نوینی می‌باشد که در کمتر مقالاتی به آن پرداخته شده است. آنچه در این قسمت بررسی می‌گردد، افرادی هستند که با اجسام در ارتباط می‌باشند. به عبارت دیگر در این قسمت جسد موضوعیت دارد. ابتدا باید گفت یک انسان تا زمانی که زنده می‌باشد توانایی انتقال بیماری را به هر فردی دارد و این موضوع هیچ محدودیتی نخواهد داشت ولی زمانی که فرد فوت می‌کند، انتقال بیماری از اجسام به انسان به گروههای خاصی نظیر پرستاران، پزشکان^{۵۲}، تکنسین‌های کالبدگشایی، غسال‌ها، پرسنل مسئول

.۵۱ «همه‌چیز درباره ایدز»، مؤسسه فرهنگی و اطلاع‌رسانی تبیان، تاریخ دسترسی ۴ دی ۱۳۹۳.
www.tebyan.net

.۵۲ یک پزشک پزشکی قانونی باید به بررسی تاریخچه کاملی از بیماری‌های قبلی فرد متوفی پردازد که در صورت وجود عفونت‌های شدید کالبدگشایی صورت نگیرد. درمورد عفونت‌های کم‌خطرتر بایستی کالبدگشایی در اتاق مخصوص اجسام عفونی و یا در سالن اصلی زمانی که جسد دیگری موردمعاينه قرار نگیرد، انجام شود. پس پزشک باید تمامی این موارد را رعایت کند، درغیرین صورت بیماری واگیر به وی منتقل می‌شود. همچنین باید اقدامات حفاظتی نظیر استفاده از دستکش مناسب و پوشش‌های یکبار مصرف جهت انجام کالبدگشایی، ماسک و پیش‌بند استاندارد، عینک محافظ و درموارد لزوم کلاه مجهز به تهویه بسته و فیلتر باکتریال مورداستفاده قرار بگیرد. مهرزاد کیانی و شنبم بزمی و عبدالرزاق برزگر، «کالبدگشایی، عفونت و راههای پیشگیری از انتقال آن»، مجله علمی پژوهشی قانونی ۳۶ (۱۳۸۳)، ۲۳۱.

حمل و نقل جسد یا افراد شاغل در بخش آناتومی و مستوان مومیایی کردن اجساد محدود می‌شود. بدن انسان، میزبان بسیاری از میکروب‌ها می‌باشد که فقط مقدار محدودی از آنها بیماری‌زا محسوب می‌شوند. پس از وقوع مرگ شرایط محیط زندگی عوامل بیماری‌زا تغییر کرده و مدت زیادی قادر به ادامه حیات نخواهد بود، اما اگر تماس با جسد مدت کوتاهی پس از مرگ اتفاق بیفتد انتقال این عوامل از جسد به فرد زنده امکان‌پذیر می‌گردد. اکثر ارگانیزم‌های عفونت‌زا بیش از ۴۸ ساعت در بدن باقی نمی‌مانند اما ویروس HIV تا شش روز پس از مرگ از بدن قربانیان، جدا شده است.

عفونت‌هایی از قبیل ایدز، هپاتیت B، C، سل، وبا، ابولا، طاعون، عفونت‌های معده‌ای - روده‌ای، عفونت‌هایی هستند که اجساد قربانیان به هنگام مرگ آنها را به همراه داشته‌اند و در صورت تماس نزدیک و در شرایطی که مدت زیادی از زمان مرگ نگذشته باشد، قابل انتقال خواهند بود.^{۵۳}

بر اساس مبنای سنتی مسئولیت مدنی، جسد مرتکب تقصیر نمی‌شود؛ چراکه جسد دیگر با فوت، شخصیت خویش را از دست داده است. پس برای جسد مسئولیت مدنی بار نمی‌شود. در اینجا باید قائل به تفکیک شد. اگر علائمی باشد که غسال یا پزشکی پزشکی قانونی بر اساس اوضاع و احوال یا بنا به حرفه خودش عفونت را تشخیص دهد (به گونه‌ای که هر شخص عاقل، بالغ و متعارف نیز قادر به تشخیص باشد) ولی اقدامی انجام دهد، طبق قاعده اقدام برای وی جبرانی مطرح نمی‌شود.

باید گفت قاعده اقدام در معنای اقدام به زیان است.^{۵۴} در این معنا که هرگاه شخصی با توجه و آگاهی عملی را انجام دهد که موجب ورود ضرر توسط دیگران به او گردد، وارد کننده زیان که شخص دیگری است، مسئول خسارت نخواهد بود.^{۵۵} ولیکن باید گفت در حالتی که علائمی نباشد، غسال یا ... با کسی که جسد را از وی تحويل گرفته است، در ارتباط است. داین حالت درست است که هیچ‌گونه قرارداد کتبی وجود ندارد ولی یک رابطه قراردادی ایجاد شده ولو اینکه کتبی نباشد. پس تکالیفی ایجاد می‌گردد و در صورتی که فرد تحويل دهنده جسد نیز نسبت به بیماری مسری جسد اطلاعی نداشته باشد، باید وی را از باب اتلاف و

.۵۳. روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی کرمان. دسترسی ۲۰ آبان ۱۳۹۳. www.news.kmu.ac.ir.

.۵۴. حتی می‌توان گفت فردی که معتقد تزیری است و در اثر تزیریات آلوده، مبتلا به بیماری‌های ویروسی می‌شود نیز طبق قاعده اقدام، اقدام به زیان خویش نموده است و قاعده اقدام درمورد وی نیز جاری می‌شود. سید مصطفی محقق داماد، *قواعد فقهه بخش مدنی* (تهران: مرکز نشر علوم انسانی، ۱۳۹۰)، ۲۲۱.

تسبیب مسئول دانست. شاید با اغماس بتوان گفت شخصی که جسد را تحویل گرفته بتواند به وراث مراجعه نماید. در حالتی نیز که وراث نسبت به بیماری مسری اطلاعی نداشته باشد، از باب اتلاف و تسبیب و قواعد سنتی مسئولیت مدنی مسئول می‌باشند.

پس درنتیجه در حقوق انگلیس مسئولیتی برای جسد متصرور نمی‌باشد اما اگر کسی که جسد را انتقال می‌دهد، نسبت به بیماری مسری آگاه باشد، شاید بتوان قائل به این نظر گشت که وی وظیفه هشدار دارد. البته باتوجه به اینکه تقصیر مفهوم نسبی دارد، در حقوق انگلیس وظیفه اصلی با فردی است که کالبدگشایی یا ... را انجام می‌دهد؛ وی باید احتیاط‌های لازم را مقرر دارد. البته به نظر می‌رسد در این زمینه اختلاف‌نظر وجود دارد و شاید عده‌ای در حقوق انگلیس معتقد باشند چون جسد شخصیت ندارد که از بیماری خویش اطلاع دهد، در اینجا کسی مسئول نیست.

نتیجه

انتقال بیماری‌های مسری خطرناک مانند ایدز، هپاتیت، ابولا و سل و ... سلامت اشخاص و به‌تبع آن سلامت جامعه را به خطر می‌اندازد لذا با انتقال این بیماری‌های مسری خطرناک مسائل حقوقی ویژه‌ای از جمله مسئولیت مدنی ناشی از انتقال این بیماری‌های مسری مطرح می‌شود. ابتلا به بیماری‌های مسری خطرناک، مسیر زندگی فرد را تغییر می‌دهد و به کیفیت زندگی اشخاص مبتلا به بیماری مسری خدشه وارد می‌کند و به طور کلی در راستای مسئولیت مدنی عوامل انسانی انتقال دهنده بیماری مسری خطرناک سه اصل کلی وجود دارد که در ذیل به آنها پرداخته می‌شود:

۱- مسئولیت مدنی با سه عنصر تحقق پیدا می‌کند که عبارتند از: ۱. وجود ضرر؛ ۲. فعل زیان‌بار؛ ۳. رابطه سببیت میان فعل زیان‌بار و ضرر حاصله. در نگاه نخست می‌توان متوجه گشت که در حقوق مسئولیت مدنی، مرکز توجه عامل زیان می‌باشد اما نباید از زیان دیده غافل شد، گاهی خود زیان دیده با فعالیتش موجب تحقق فعل زیان‌بار (عنصر مادی) می‌شود. در واقع در اینجا قاعده اقدام تحقق پیدا می‌کند که یکی از قواعد فقهی می‌باشد و این قاعده در فقه نیز به عنوان یکی از مسقطات ضمان پذیرفته شده است^{۵۶} که زیان دیده با اقدام خودش موجب معافیت کامل عامل زیان می‌شود. برای مثال زمانی که فردی از

۵۶. عباس میرشکاری، رساله عملی در مسئولیت مدنی (تهران: شرکت سهامی انتشار، ۱۳۹۴)، ۳۸۷.

سرنگ استفاده شده دیگری و آلوده به ویروس ایدز جهت تزریق مواد مخدر برای خودش استفاده می‌کند و موجب انتقال بیماری مسری خطرناکی به خودش می‌شود، درست است که مهم‌ترین اثر مسئولیت مدنی الزام به جبران خسارت وارد بر متضرر است، اما گاهی این اصل به طور استثنائی از بین می‌رود یکی از موارد استثناء نیز قاعده اقدام است که بر اساس این قاعده ضرر و زیان وارد بر اثر تقصیر و اقدام خود متضرر قابل جبران نمی‌باشد و در حقوق انگلستان نیز جهت اقامه دعوای شبه جرم به سه عنصر نیازمندیم که عبارتند از: ۱. وجود تکلیف قانونی که خوانده نسبت به خواهان داشته؛ ۲. نقض تکلیف؛ ۳. خسارت مستقیم ناشی از آن. پس در حقوق انگلستان نیز اگر زیان دیده با اقدام و کاهی خودش موجب انتقال بیماری مسری خطرناک به خودش شود، دیگر نمی‌تواند دعوای شبه جرم اقامه کند و به تبع آن خواهان جبران خسارت وارد باشد، زیرا منبع ورود خسارت ناشی از اقدام خودش بوده است؛

-۲- در این شماره به مسئولیت مدنی اشخاص انتقال‌دهنده بیماری مسری خطرناکی می‌پردازیم که از وجود بیماری مسری در خودشان آگاه هستند که به دو قسم قابل تقسیم است:

حالت اول) اگر بیماری، از وجود بیماری مسری خود آگاه باشد یا با سوءنیت موجب انتقال بیماری مسری به شخص سالمی می‌شود که در حوزه بحث مسئولیت کیفری قرار می‌گیرد و از حوزه موضوع مقاله خارج است؛
 حالت دوم) بدون وجود سوءنیت و صرفاً از روی بی‌احتیاطی و بی‌بالاتی موجب انتقال بیماری مسری می‌شود.

به طور کلی اگر بیماری از وجود بیماری مسری خطرناکی در خودش آگاه باشد، دارای وظایفی است از جمله تعهد به اینمی (یعنی وظیفه دارد به حفظ سلامت اشخاص دیگر و جلوگیری از ورود ضرر که در اینجا ضرر بیماری مسری می‌باشد). و رعایت اصل احتیاط؛ در فقه و اصول نیز به اصل احتیاط اشاره شده است. بر این اساس لازم است که به احتیاط عمل نماییم به‌گونه‌ای که اگر تکلیفی درواقع و نفس‌الامر وجود دارد، انجام داده باشیم.^{۵۷} بنابراین در تمامی امور و شباهات اعم از شبهه در تکلیف و موضوع می‌توان

احتیاط را رعایت نمود.^{۵۸} مثلاً مادری که از وجود بیماری مسری در خودش آگاه است وظیفه دارد برای حفظ اینمی جنین خود اقداماتی را انجام دهد و اگر اقدامات لازم را از نظر پزشکی انجام ندهد، وی مسئول است و اگر مادر، خود از طریق پدر، آلوده به بیماری مسری خطرناک شده باشد در صورت عدم رعایت اصل احتیاط و اینمی جنین خود، هر دو مسئول می‌باشند. ذکر این نکته حائز اهمیت است که گاهی شخص ناشی از فعل خود مقصراً است و گاهی ناشی از فعل غیر مقصراً است که در متن مقاله به تفصیل توضیح داده شد و از ذکر مجدد آن برای جلوگیری از اطاله کلام صرف نظر شده است. در حقوق انگلستان نیز اگر بیماری از وجود بیماری مسری خطرناک در خودش آگاه باشد، هم بر اساس ماده ۷ قانون افساء و قواعد تحذیر و ارشاد، هم مطابق ماده ۷ قانون بهداشت همگانی انگلستان مصوب ۱۹۸۴ تکلیف دارد در مکان‌های عمومی دیگران را از وجود بیماری مسری خطرناک خودش آگاه سازد تا تعهد به اینمی و اصل احتیاط به راحتی رعایت گردد و به طور کلی اشخاص در حقوق انگلستان تعهد به مراقبت متعارف دارند؛ پس اگر شخصی که از وجود بیماری مسری خطرناک در خودش آگاه هست، مراقبت متعارف نکرده و موجب انتقال بیماری مسری به دیگران شود، مسئول است؛ بیماران مسری که از وجود بیماری مسری خود آگاهی ندارند و بر اساس مبانی اتلاف (تلف گردانیدن) و تسبیب (آماده‌سازی سبب حادثه زیان‌بار توسط شخصی) دارای مسئولیت می‌باشند. باید گفت این عدم آگاهی هم در مرور خود شخص بیمار صدق می‌کند هم اشخاص دیگر که در واقع بر اساس تسبیب مسئول هستند. در حقوق انگلستان اگر کسی از وجود بیماری خود ناآگاه باشد، تکلیف به رعایت احتیاط ندارد اما می‌توان گفت بهنوی در انگلستان نیز همین که موجب تلف شود یا سبب حادثه زیان‌باری را فراهم کند، مسئول است. لذا در جریان این انتقال بیماری‌های مسری خطرناک عوامل متعددی می‌توانند سبب انتقال این بیماری شوند و حتی می‌توانند چندین سبب وجود داشته باشد.

فهرست منابع

الف) منابع فارسی

- آقایی، بهمن. فرهنگ حقوقی بهمن. ویرایش چهارم. تهران: انتشارات گنج دانش، ۱۳۸۷.
- امام‌هادی، محمدعلی، کامران آقامخانی و حسین صناعی‌زاده. پژوهشی قانونی. ویرایش اول. تهران: انتشارات دادگستر، ۱۳۸۷.
- امجد، محمد. «احکام فقهی ایدز». مجله تحقیقات اسلامی ۱ (۱۳۷۶): ۱۷۸-۱۵۹.
- امیری قائم‌مقامی، عبدالجید. حقوق تعهدات. ویرایش دوم. تهران: انتشارات میزان، ۱۳۸۵.
- باریکلو، علیرضا. مسئولیت مدنی. ویرایش چهارم. تهران: انتشارات میزان، ۱۳۹۲.
- برزگر، عبدالرزاقد، شبنم بزمی و مهرزاد کیانی. «کالبدگشایی، عفوونت و راههای پیشگیری از انتقال آن». مجله علمی پژوهشی قانونی ۳۶ (۱۳۸۳): ۲۳۵-۲۳۰.
- بی‌نا. «سلسله نشستهای مسائل فقهی حقوقی ایدز: فقه ایدز». مجله فقه ۶۵ (۱۳۸۹): ۲۱۴-۱۹۰.
- ثقفی، مریم، علیرضا یزدانیان. «مسئولیت مدنی بیماران مبتلا به بیماری‌های واگیردار». مجله آموزه‌های فقه مدنی ۱۰ (۱۳۹۳): ۵۰-۳۱.
- جهفرزاده، علی. دوره حقوق مدنی الزامات بدون قرارداد و خصمان قهری. ویرایش اول. تهران: انتشارات جنگل، ۱۳۹۰.
- جهفری لنگرودی، محمدجعفر. ترمینولوژی حقوق. ویرایش بیست و دوم. تهران: انتشارات گنج دانش، ۱۳۸۸.
- جوانمرد، سارا. «مسئولیت مدنی ناشی از جراحی‌های زیبایی». پایان‌نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه آزاد واحد تهران شمال، ۱۳۹۰.
- خواجه‌پیری، عباس. حقوق مدنی^۴، موجبات مسئولیت مدنی و آثار آن. ویرایش اول. تهران: انتشارات بین‌المللی الهدی، ۱۳۸۰.
- رنه، داوید. نظامهای بزرگ حقوقی معاصر. ویرایش چهارم. ترجمه محمد آشوری، سید حسین صفائی و سید عزت‌الله عراقی. تهران: انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۷۸.
- روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی کرمان. دسترسی ۲۰ آبان ۱۳۹۳. www.news.kmu.ac.ir.
- شجاع‌بوریان، سیاوش. مسئولیت قراردادی پژوهش در برابر بیمار. ویرایش اول. تهران: انتشارات فردوسی، ۱۳۸۹.
- طلوع، سید محسن، اقبال محمدی. فرهنگ حقوقی سه‌زبانه. ویرایش اول. تهران: انتشارات معین، ۱۳۹۰.
- عباسلو، بختیار. مسئولیت مدنی با نگرش تطبیقی. ویرایش اول. تهران: انتشارات میزان، ۱۳۹۰.

- عباسی، محمود. مجموعه مقالات حقوق پژوهشی، ویرایش اول. تهران: انتشارات حقوقی، ۱۳۷۷.
- عمید، حسن. فرهنگ فارسی عمید. ویرایش پنجم. تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۷۴.
- غیاثی اصفهانی، مینا. «مسئولیت مدنی ناشی از انتقال خون و عضو آلوده». پایان‌نامه کارشناسی ارشد، قزوین: مؤسسه آموزش عالی کار، ۱۳۹۱.
- کاتوزیان، ناصر. الزام‌های خارج از قرارداد مسئولیت مدنی. ویرایش یازدهم. تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۹۳.
- لطفی، اسدالله. سلسله مباحث فقهی - حقوقی مسئولیت مدنی. ویرایش اول. تهران: انتشارات جاوادانه، ۱۳۹۳.
- محقق دمامد، سید مصطفی. قواعد فقه بخش مدنی. ویرایش سی و یکم. تهران: مرکز نشر علوم انسانی، ۱۳۹۰.
- مددی، صادق. مسئولیت مدنی تولیدکنندگان و فروشنده‌گان کالا. ویرایش اول. تهران: انتشارات میزان، ۱۳۸۸.
- معین، محمد. فرهنگ معین. ویرایش چهارم. تهران: انتشارات زرین، ۱۳۸۶.
- مقدادی، محمدمهدی. «تأملی بر مسئولیت مدنی پزشک». مجله علوم انسانی و اجتماعی شمال ۱ (۱۳۸۴): ۴۵-۶۶.
- مؤسسه فرهنگی و اطلاع‌رسانی تبیان. «همه‌چیز درباره ایدز». تاریخ دسترسی ۴ دی ۱۳۹۳. www.tebyan.net
- میرشکاری، عباس. رساله عملی در مسئولیت مدنی. ویرایش اول. تهران: انتشارات شرکت سهامی انتشار، ۱۳۹۴.
- میرصانع، سید احمد. مسئولیت فقهی و حقوقی انتقال‌دهنده بیماری /ایدز. ویرایش اول. همدان: انتشارات طرحان، ۱۳۹۳.
- نوین، پرویز. حقوق مدنی^۴، مسئولیت مدنی تطبیقی. ویرایش اول. تهران: انتشارات گنج دانش، ۱۳۹۲.
- بیزدانیان، علیرضا. قواعد مسئولیت مدنی. ویرایش اول. تهران: انتشارات میزان، ۱۳۸۶.

ب) منابع انگلیسی

- Black, Henry, Bryan A. Garner. *Black's Law Dictionary*. Fifth Ed. Us: Staff, 1979.
- Gallagher, Aileen. *Hepatitis*. First Ed. New York: Rosen, 2005.
- Murphy, John, Chiristian Witting. *Street on Torts*. 14th Ed. United Kingdom: Oxford University Press, 2012.
- Premier PLI. "What is Public Liability Insurance?." Accessed May 05, 2015. www.premierpublicliabilityinsurance.co.uk
- R. Buckley, William, Cathy J. Okrent. *Torts and Personal Injury Law*. 3rd Ed. United Kingdom: Delmar, 2004.

Journal of LEGAL RESEARCH

VOL. XVIII, No. 3

2019-3

- **International Criminal Tribunal Approach to Forced Marriage as Sexual Violence**
Dr. Ahmadreza Tohidi & Azadeh Dadashi
- **Renegotiation; Reflection of the Need to Maintain the Economic and Financial Equilibrium of Upstream Petroleum Contracts**
Dr. Mohammad Namdar Zangeneh & Dr. Seyyed Hossein Tabatabaei
- **Civil Liability of Natural Persons Resulting from Transmission of Contagious Diseases with Emphasis on British Law**
Dr. Alireza Rajabzadeh & Bahareh Shafiei
- **A Comparative Study of Abandoned Ship Ownership and Its Rules in the Maritime Law System of Iran, US, UK and France**
Seyyed Abbas Motevalli & Dr. Mahmoud Qayyumzadeh & Dr. Seyyed Morteza Naeimy
- **The Causes and the Uses of Non-Criminal Responses instead of Answering Criminal (Punishment) of the Penal Code, Adopted in 1392**
Dr. Ramin Alizadeh & Dr. Mohammad Ali Jahed
- **Prevention and Compensation Methods in Violation of Intellectual Property Rights (In Iranian Law and International Documents)**
Sakineh Dehghan
- **A Comparative Study of Foreign Participation in Commercial Companies of Free Zones**
Elham Meghraziasl
- **The Nature of Impossible Offence in Iran's Law with Respect to English Law**
Dr. Abolhasan Shakeri & Dr. Mahmoud Darvish Torabi
- **ASEAN Dispute Settlement Mechanisms; A Model for the Economic Cooperation Organization (ECO)**
Mohammad Reza Narimani Zamanabadi
- **Koyban as a Prosecutor in the Zorastrinian Law**
Aziz Nokandeh
- **Prevention of Victimization of Judiciary's Staff in Iran: Case Study of Broujerd City**
Dr. Javad Riahi & Dr. Esmael Sharifi & Azin Rouhani
- **International Commercial Words a Mistaken Equivalent Used in Farsi ITL Literature for "INCOTERMS"**
Seyyed Aziz Masoumi
- **Identifying and Preventing Opportunities for Organized Crime in the International Antiquities Market**
Author: Dr. Simon Mackenzie, Translator: Bahareh Ghanoon

S. D. I. L.
The S.D. Institute of Law
Research & Study